

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 12.12.2018
COM(2018) 812 final

2018/0412 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на въвеждането на
определени изисквания за доставчиците на платежни услуги**

{COM(2018) 813 final} - {SEC(2018) 495 final} - {SWD(2018) 487 final} -
{SWD(2018) 488 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Още през октомври 2017 г.¹ Комисията се ангажира да способства за засилването на административния капацитет на данъчните органи в борбата с измамите с ДДС при електронната търговия чрез подобряване на сътрудничеството с трети страни. В изявление, включено в протокола за приемането на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета (Директива за ДДС за електронната търговия)² през декември 2017 г. Съветът подчерта необходимостта от подобряване на инструментите за борба с измамите³. Настоящата инициатива за борба с измамите с ДДС при електронната търговия допълва и подготвя условията за безпроблемното прилагане на новите мерки, въведени с Директивата за ДДС за електронната търговия в контекста на стратегията на Комисията за цифровия единен пазар⁴.

По-конкретно, с Директивата за ДДС за електронната търговия бяха въведени нови задължения във връзка с ДДС за местата за търговия онлайн⁵ и допълнителни опростявания, за да се помогне на предприятията да спазват задълженията, свързани с ДДС, за доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки и внос, включително електронна регистрация по ДДС и плащане на ДДС на „едно гише“ (една-единствена регистрация за всички държави членки, а не за всяка държава членка по потребление). Тези мерки ще укрепят привеждането в съответствие на облагането с ДДС чрез опростяване на системата за ДДС, при условие, че данъчната администрация разполага с възможността да открива и контролира извършващи измами стопански субекти. Задачата, пред която понастоящем са изправени данъчните органи, е трудна. Европейската сметна палата⁶ отбелязва, че в законодателството относно ДДС върху електронната търговия като цяло се разчита на готовността на предприятията

¹ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно изпълнението на Плана за действие във връзка с ДДС — Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — време за действие (COM(2017) 566 final, 4.10.2017 г., точка 2.1.1., стр.3). Вж. също точка 6 от „20 мерки за решаване на проблема с разликата между очакваните и действително събраните приходи от ДДС“ — Приложение към плана за действие относно ДДС, което е на разположение на адрес:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/2016-03_20_measures_en.pdf

² Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7).

³ Съвет на Европейския съюз, 14769/1/17 REV 1, 30 ноември 2017 г.,

<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14769-2017-REV-1/bg/pdf>

⁴ Изпълнение на стратегията за цифров единен пазар (COM (2017) 228 final, 10.5.2017 г.), вж.:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?qid=1496330315823&uri=CELEX:52017DC0228>

⁵ С член 14а от Директива 2006/112/ЕО на Съвета на онлайн пазарите, платформите и порталите ще се даде статут на „считани за доставчици субекти“ във връзка с продажбите на стоки чрез техните електронни интерфейси. Те ще се смятат за субекти, които сами са получили и доставили стоките за: а) продажби на стоки от разстояние, внасяни от трети територии или трети държави, чиято стойност не надхвърля 150 EUR, и б) доставки на стоки от предприятия за потребители, които вече се намират в ЕС (т.е. в центрове за обработка на поръчки) от данъчно задължени лица, които не са установени в ЕС, възползващи се от тези платформи.

⁶ Европейска сметна палата, информационен документ, Събиране на ДДС и мита върху презграничната електронна търговия (Collection of VAT and customs duties on cross-border e-commerce), юли 2018 г.

доброволно да регистрират и плащат дължимия ДДС. Съществуват обаче ограничения за това как държавите членки могат да използват настоящата правна рамка за административно сътрудничество. Ако горепосочените опростявания на правилата във връзка с привеждането в съответствие не са придружени от мерки за борба с измамите, измамниците нямат особен стимул да променят отношението си и спазването на задълженията по ДДС. Става ясно, че успехът на мерките за привеждане в съответствие в електронната търговия също зависи от ефективността на мерките за борба с измамите, които трябва да бъдат разработвани успоредно.

Електронната търговия се разраства бързо през последните години, предоставяйки възможност на потребителите да купуват стоки и услуги онлайн. Потребителите могат да избират между различни доставчици, продукти и търговски марки. Те също така могат да плащат онлайн в защитена среда чрез своя компютър или смартфон. Доставчиците промениха своите бизнес модели, за да се възползват от електронната търговия и да продават своите продукти на потребителите в световен мащаб без да е необходима търговия на дребно с физическо присъствие. При все това тази възможност се използва също така от извършващи измами стопански субекти с цел извличане на нелоялно пазарно предимство като не изпълняват задълженията си по отношение на ДДС.

В оценката на въздействието, приложена към настоящото предложение, се открояват три основни случая на презгранични измами с ДДС при електронната търговия: i) вътрешни за ЕС доставки на стоки и услуги, ii) внос на стоки от предприятия, установени в трета държава или територия (т.е. държава или територия извън ЕС) за потребителите в държавите членки, и iii) доставки на услуги от предприятия, установени в трета държава⁷ за потребителите в държавите членки.

Общите загуби на ДДС в държавите членки при презграничните доставки на стоки се оценяват на 5 млрд. EUR годишно⁸. Беше съобщено за измами с ДДС при презгранични доставки на услуги, а именно при онлайн телевизия и електронни игри⁹. Този вид измами е посочен от Европол и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост в последния доклад на Европол относно незаконното разпространение на (и продажби на достъп до) телевизионни предавания¹⁰. Той е също така установен и от организацията на телевизионната индустрия Nordic Content Protection (NCP)¹¹. Онлайн телевизионни разпространители в Дания, Финландия и Швеция (заедно те разполагат с по-малко от 10 % от общия онлайн телевизионен пазар на ЕС по отношение на

⁷ Това включва трети територии съгласно член 6.

⁸ Вж. Предложение за Директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (COM(2016) 757 final).

⁹ Размер на неправомерното телевизионно разпространение в Латвия през 2015 г., Стокхолмско училище по икономика, Nelegālās maksas TV apraides apjoms Latvijā 2015 — на разположение на адрес:

https://www.researchgate.net/profile/Arnis_Sauka/publication/303382487_Nelegalas_maksas_TV_apraides_apjoms_Latvija_2015/links/573f5c7408ae298602e8f2f2.pdf

¹⁰ Европол и Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост: Доклад за 2017 г. за фалшифицирането и пиратството в Европейския съюз, достъпен на адрес www.europol.europa.eu/publications-documents/2017-situation-report-counterfeiting-and-piracy-in-european-union

¹¹ Nordic Content Protection: Доклад за най-новите тенденции за 2017 — на разположение на адрес: www.ncprotection.com/wp-content/uploads/2017/03/Trend-Report-2017.pdf

приходите)¹² оценяват своята годишна загуба на приходи от продажби от незаконното разпространение на 436 млн. EUR. Това се равнява на приблизително 103 млн. EUR под формата на потенциални загуби на ДДС¹³. Тези цифри (които ще се повишават успоредно с разрастването на електронната търговия) показват спешната нужда от предприемане на действия за борба с измамите с ДДС при електронната търговия. При все това, повечето данъчни органи не разполагат с инструменти и източници на информация, за да определят количествено нивото на измамите с ДДС при електронната търговия¹⁴. При измамите с ДДС при електронната търговия особеностите на интернет позволяват на извършващите измами стопански субекти, да скрийт своята идентичност зад име на домейн. Дори когато данъчният орган е наясно със съществуването на даден онлайн магазин, наименованието на субекта, действителното му местонахождение или оборотът му в съответната държава членка често остават неизвестни. Това представлява проблем за данъчните органи, които могат да искат да започнат разследване или административно сътрудничество на равнище ЕС или на международно равнище. Държавата членка по потребление, в която трябва да се плати ДДС, най-вероятно не разполага с данни или информация за започване на проверка. Това се дължи на факта, че крайните потребители нямат задължение да водят дневник за своите онлайн покупки. Дори ако случаят бе такъв, би било непропорционално систематично да се прибягва до тези крайни потребители за разследване на измамите с ДДС от продавача.

Освен това, когато измамниците и тяхното местонахождение са неизвестни, сериозен проблем е да се определи в коя държава членка следва да бъде разгледано искането за административно сътрудничество.

Това от своя страна води до увеличаване на броя на исканията за идентифициране. Те трябва да се изпратят или на трета страна (напр. мястото за търговия онлайн или доставчиците на платежни услуги), която потенциално би могла да съхранява тази информация, или да бъдат внесени в данъчната администрация на дадена държава, когато третото лице е установено. Тези действия обаче могат да бъдат определени като непропорционални съгласно член 54, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 904/2010. Освен това съгласно член 54, параграф 2 от същия регламент държавите членки не могат да бъдат задължавани да предоставят информация, ако тяхното национално законодателство не им позволява да събират такива данни. Това ограничава възможностите на държавите членки да изискват данни на трети страни от други държави членки.

Настоящото предложение има за цел да разреши проблема с измамите с ДДС при електронната търговия чрез засилване на сътрудничеството между данъчните органи и доставчиците на платежни услуги. През последните години над 90 % от онлайн покупките от европейските клиенти са били извършени чрез кредитни преводи, директни дебити и картови плащания, т.е. чрез посредник, участващ в сделката¹⁵

¹² Виж: www.ofcom.org.uk/data/assets/pdf_file/0027/95661/ICMR-2016-4.pdf

¹³ Изчислено чрез използване на стандартните ставки без да се отчитат намалените ставки

¹⁴ При целевите консултации за изготвяне на настоящото предложение само три данъчни органа предоставиха приблизителни оценки за загубите от ДДС при доставки на стоки от предприятия за потребители в рамките на ЕС, при доставки на услуги от предприятия за потребители в рамките на ЕС, както и при вноса на стоки през 2015 г., 2016 г. и 2017 г.

¹⁵ Изследване E-shopper barometer 2017 (група DPD) — на разположение на адрес: https://www.dpd.com/be_en/business_customers/dpd_insights/e_shopper_barometer_2017 и

(доставчик на платежни услуги), като тази тенденция ще се запази в бъдеще¹⁶. Трети страни, които държат информация за плащания, следователно могат да дадат пълна представа на данъчните органи за онлайн покупките, която ще им помогне за надлежното изпълнение на техните задачи за контрол на спазването на задължения за ДДС във връзка с доставки на стоки и услуги чрез електронна търговия. Опитът на държавите членки, които вече си сътрудничат с доставчиците на платежни услуги на национално равнище показва, че това сътрудничество води до осезаеми резултати в борбата с измамите с ДДС при електронната търговия¹⁷. Някои трети държави също използват информацията за плащанията като средство за откриване на неспазващи изискванията търговци в съчетание с опростени режими за събиране на данъци при презграничните доставки на стоки от предприятие за потребители, подобно на системата на ЕС¹⁸.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Настоящото предложение допълва действащата регулаторна рамка за ДДС, изменена неотдавна с Директивата относно ДДС за електронната търговия в контекста на стратегията на Комисията за цифровия единен пазар. Освен това с тази инициатива се укрепва рамката за административно сътрудничество с цел по-успешно справяне с измамите с ДДС при електронната търговия, както и за възстановяване на справедливата конкуренция. Борбата с данъчните измами и укриването на данъци е приоритет за Комисията, за да се предотврати нарушаването на конкуренцията и да се осигурят приходи на национално равнище и на равнище ЕС. В политическите насоки¹⁹ на Комисията се призовава за повече усилия в борбата с укриването на данъци и данъчните измами, а в речта за състоянието на Съюза за 2018 г.²⁰ отново беше изтъкнато, че Комисията следва амбициозна стратегия, за да се гарантира, че всички дружества, — и малки, и големи, плащат своя справедлив данъчен дял.

С Регламент (ЕС) 2018/1541²¹ за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на мерките за засилване на административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност²² бяха създадени нови инструменти за административно сътрудничество между данъчните органи на държавите членки. Тези инструменти ще бъдат използвани главно за борба с (i) т.нар. „верижни“ измами

¹⁶ International Post Corporation, Логистика и доставки в електронната търговия (e-Commerce logistics and delivery), eCom21 2016.

Виж:

<https://www.atkearney.com/documents/10192/1448080/Winning+the+Growth+Challenge+in+Payment+s.pdf/b9da93a5-9687-419e-b166-0b25daf585ff>, стр. 5.

¹⁷ По-специално, финландската данъчна администрация успя да събере 16 милиона EUR през 2016 г. въз основа на сътрудничество с доставчици на платежни услуги.

¹⁸ Вж. приложение 11 към Оценката на въздействието — „Трети страни, използващи данни за плащания като инструмент за контрол на ДДС“.

¹⁹ Виж: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_bg.pdf

²⁰ Виж: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/soteu2018-brochure_bg.pdf

²¹ Регламент (ЕС) 2018/1541 на Съвета от 2 октомври 2018 година за изменение на регламенти (ЕС) № 904/2010 и (ЕС) 2017/2454 по отношение на мерките за засилване на административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 259, 16.10.2018 г., стр. 1).

²² Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

(извършвани при сделките със стоки между предприятия); ii) измами във връзка с режима за облагане на маржа на печалбата, приложима към употребявани автомобили; iii) измами, при които се използват специфични митнически режими, приложими за внос, извършен от данъчно задължени лица (също при сделките между предприятия); и iv) инструментите ще позволят съвместни действия между данъчните органи (т.е. съвместни административни разследвания). Експерти от данъчните органи и предприятията в рамките на Форума на ЕС за ДДС²³ подчертават, че традиционната форма на сътрудничество в борбата с измамите с ДДС се основава на регистри, водени от предприятията, пряко участващи във веригата от сделки. При презграничните доставки от предприятия за потребители тази информация не може да бъде пряко достъпна и така „традиционното“ сътрудничество между данъчните органи е недостатъчно²⁴. Следователно тази инициатива допълва също така измененията, последно въведени с рамката на ЕС за административно сътрудничество в областта на ДДС, като данъчните органи получават нов инструмент за откриване на измами с ДДС при презграничните доставки от предприятия за потребители.

Накрая, тази инициатива следва да се разглежда в международен контекст. Когато измамите се извършват от доставчици, установени в трета държава или територия, международното сътрудничество е изключително важно, за да може да се изиска дължимия ДДС. ЕС неотдавна сключи споразумение за сътрудничество в областта на ДДС с Норвегия²⁵ и е активен в ОИСР, за да се укрепи използването на инструментите за административно сътрудничество на международно равнище. Тази инициатива ще предостави на държавите членки доказателства за откриване на измами в трети държави. Тези доказателства ще бъдат използвани като първа стъпка към активизиране на международното сътрудничество или за засилване на международния диалог за подобряване на административното сътрудничество с други юрисдикции.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Правното основание за тази инициатива е член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). В този член се предвижда Съветът, като действа с единодушие в съответствие със специална законодателна процедура, да приема разпоредби за хармонизиране на правилата на държавите членки в областта на косвеното данъчно облагане в степента, в която такава хармонизация е необходима, за да се осигури създаването и функционирането на вътрешния пазар и да се избегне нарушаване на конкуренцията.

²³ Форумът на ЕС за ДДС представлява експертна група на Комисията, която предлага платформа за дискусии, на която предприятията и компетентните по ДДС органи се срещат, за да обсъдят как прилагането на законодателство за ДДС може да се подобри на практика. Вж. Решение на Комисията от 3 юли 2012 г. за създаване на Европейски форум за ДДС (ОВ С 198, 6.7.2012 г., стр.4).

²⁴ Консолидиран доклад относно сътрудничеството между държавите членки и предприятията в областта на електронната търговия/съвременната търговия, стр.5 Виж: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-reports-published_en

²⁵ Виж: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2018/02/06/eu-norway-agreement-signed-strengthening-the-prevention-of-vat-fraud/>

- **Субсидиарност**

Настоящата инициатива е съобразена с принципа на субсидиарност, като основният проблем, а именно измамите с ДДС при електронната търговия, е общ за всички държави членки и се обостря допълнително от липсата на достатъчно инструменти на разположение на данъчните органи. Държавите членки сами по себе си не са в състояние да получават от трети страни, като например доставчиците на платежни услуги, информацията, необходима за контрол на ДДС при презгранични доставки на стоки и услуги, за да гарантират, че правилата за ДДС за електронната търговия (изменени неотдавна с Директивата за ДДС за електронната търговия) се прилагат правилно и действително спомагат за преодоляване на измамите с ДДС при електронната търговия. Поради това сътрудничеството между държавите членки е от решаващо значение. Нормативната уредба за административното сътрудничество между държавите членки в областта на ДДС е определена в Регламент (ЕС) № 904/2010. Следователно всяка инициатива за въвеждане на нови инструменти за сътрудничество, насочена към решаването на този проблем, изисква предложение от Комисията за изменение на съществуващата нормативна уредба на ЕС. За да се позволи на данъчните органи да събират данни за плащанията във връзка с ДДС, за доставчиците на платежни услуги е необходимо да се въведе ново задължение за водене на регистър. Това налага изготвянето на предложение за изменение на Директивата за ДДС.

- **Пропорционалност**

Настоящото предложение не надхвърля необходимото за постигане на целта за борба срещу измамите с ДДС при електронната търговия. По-специално, очаква се новата система да предостави необходимата информация на данъчната администрация и ресурси за откриване на измами с ДДС при електронната търговия и да води до събирането на допълнителен ДДС. Административната тежест за предприятията и данъчните органи ще бъде намалена като цяло в сравнение с настоящата ситуация и законните фирми ще се възползват от по-голямата равнопоставеност.

Изискването доставчиците на платежни услуги да водят регистър за определени данни, които да се изпращат на данъчните органи, е в съответствие с принципа на пропорционалност. От доставчиците на платежни услуги ще се изисква да водят регистър на данни, с които вече разполагат във връзка с извършването на платежни операции. Освен това едно хармонизирано задължение на равнище ЕС за водене на регистър и предаване на данни на данъчните органи ще намали административната тежест за доставчиците на платежни услуги (в сравнение с тежестта, произтичаща от изискването тези доставчици на платежни услуги да спазват различни национални подходи).

Борбата с измамите с ДДС представлява важна цел от общ обществен интерес на Съюза и на държавите членки. Само данните, които са необходими за постигането на тази цел (борба с измамите с ДДС при електронната търговия), ще бъдат обработвани от експерти по борба с измамите от данъчните органи в съответствие с Общия регламент относно защитата на данните²⁶, Регламент (ЕС) 2018/1725²⁷ и Хартата на основните

²⁶ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (текст от значение за ЕИП), ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

права²⁸. По-точно, единствените данни, които се обработват, са данните, даващи възможност на данъчните органи да i) установяват доставчици, ii) да проверяват броя на сделките и паричната им стойност и iii) да проверяват произхода на плащанията. В настоящата инициатива не са включени данни за потребителите, с изключение на данни за държавите членки на произход на плащания (т.е. държавата членка, в която се намират потребителите). Пропорционалността също е гарантирана от прага, под който доставчиците на платежни услуги не са длъжни да изпращат данни за плащанията на данъчните органи. Този праг би довел до изключване от настоящата инициатива и от процедурата за личните данни на плащанията, които най-вероятно не се отнасят до икономически дейности.

- **Избор на инструмент**

Предложеният акт е директива, с която да се измени Директивата за ДДС с цел въвеждане на нови задължения за водене на регистри за доставчиците на платежни услуги.

Предлага се регламент за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на мерките за засилване на административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност, за да може да се въведе нова база данни за плащанията във връзка с ДДС, до която държавите членки да имат достъп само с оглед на борбата с измамите с ДДС при електронната търговия.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки**

В подкрепа на настоящото предложение е оценка на Регламент (ЕС) № 904/2010, и по-специално на разделите му, посветени на използването му при измамите с ДДС при електронната търговия.

По принцип данъчните органи смятат, че настоящият Регламент (ЕС) № 904/2010 представлява ефективен инструмент за борба с измамите с ДДС при електронната търговия. Данъчните органи обаче посочиха, че инструментите за административно сътрудничество, с които разполагат в момента, не позволяват лесно идентифициране и контрол на онлайн предприятията, когато домейнът и счетоводната документация на интернет търговците са водени в друга държава (независимо дали тази друга държава е членка на ЕС или не). Данъчните органи подчертаха и необходимостта държавите членки да заделят повече ресурси за административното сътрудничество, тъй като това е ключов фактор за повишаването на ефективността на Регламент (ЕС) № 904/2010 в борбата срещу измамите с ДДС при електронната търговия. Накрая, някои държави членки посочиха също, че ефективността на регламента би могла да се повиши чрез

²⁷ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

²⁸ Харта на основните права на Европейския съюз, ОВ С 326, 26.10.2012 г, стр. 391.

нови инструменти, като например за достъп и обмен на необходима информация за плащания.

Макар данъчните органи да смятат, че инструментите, предвидени в Регламент (ЕС) № 904/2010, са подходящи за борбата с измамите с ДДС, те подчертаха също така, че има възможности за подобрения. От тяхна гледна точка развитието на електронната търговия в последно време и големите по размер сделки, сключвани чрез нея, изискват нови, по-ефективни и по-ефикасни инструменти за административно сътрудничество. Освен това данъчните органи очакват съществуващите инструменти за борба с измамите с ДДС да станат по-малко приложими в бъдеще поради промени в бизнес моделите и промени в моделите на измамите с ДДС.

Макар че в повечето случаи данъчните органи не разполагат с количествени данни за ползите и разходите от административното сътрудничество, те смятат, че ползите от него са пропорционални или дори по-високи от разходите, направени от данъчните органи при обмена на информация.

Регламент (ЕС) № 904/2010 и настоящото предложение ще допринесат за правилното функциониране на единния пазар. Те са в съответствие и с правилата за ДДС за електронната търговия. Данъчните органи на държавите членки обаче признават, че разрастването на електронната търговия ги изправя пред нови трудности, като например обработката на данни за откриване и борба с измамите с ДДС при електронната търговия.

И накрая, данъчните органи и други заинтересовани страни отбелязаха добавената стойност на рамката за административно сътрудничество, предвидена в Регламент (ЕС) № 904/2010, тъй като измамите с ДДС при електронната търговия засягат всички държави членки.

В заключение, оценката показва, че националните мерки за борба с измамите не са достатъчни за борбата с измамите с ДДС при електронната търговия и че е необходимо административно сътрудничество между държавите членки. Тя също така сочи, че промените в моделите на електронната търговия изискват нови подходящи инструменти за обмен на информация.

• **Консултации със заинтересованите страни**

През 2017 г. Комисията получи становището на няколко заинтересовани страни посредством целеви консултации с данъчните власти и предприятия, включително по-специално доставчиците на платежни услуги. През 2017 г. започна и публична консултация²⁹.

Резултатите от консултациите потвърдиха, че всички заинтересовани страни признават измамите с ДДС при електронната търговия за съществен проблем. Предприятията подчертаха, че измамите с ДДС за електронната търговия нанасят вреди на честните

²⁹ Комисията също така публикува Комбинирана пътна карта/Първоначална оценка на въздействието (вж.: http://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-899238_en), „Обмен на платежни данни във връзка с ДДС“, която позволява да се даде първоначална обратна информация относно инициативата. В периода за предоставяне на обратна информация — от 15 февруари 2018 г. до 15 март 2018 г. — в Комисията бяха получени само три отговора. Два от тях бяха в подкрепа на инициативата, докато третият не е свързан със съдържанието на инициативата.

дружества, като нарушават конкуренцията. Така данъчните органи и предприятията като цяло потвърдиха, че данъчните органи се нуждаят от информация за борба с измамите с ДДС при електронната търговия. Защитата на данните не бе сметена за пречка за събиране и обмен на информация, ако личните данни на платците се обработват съобразно правилата, определени от Общия регламент относно защитата на данните.

Повечето респонденти изразиха положително становище за изменение на нормативната уредба на ЕС, с което на данъчните органи да бъдат предоставени по-ефективни инструменти за борба с измамите. За най-ефективен инструмент беше сметена централизирана система на ЕС за събиране и обмен на свързана с ДДС информация за плащания.

Както данъчните органи, така и доставчиците на платежни услуги потвърдиха добавената стойност на един стандартизиран и хармонизиран подход за събиране и обмен на информация.

Настоящото предложение е изготвено след консултации с данъчните органи на държавите членки и представителите на стопанските среди, включително доставчиците на платежни услуги, като част от подгрупата на Форума за ДДС по въпросите на електронната търговия.

- **Събиране и използване на експертни становища**

За изготвяне на настоящото предложение освен консултациите с всички заинтересовани страни, не бяха необходими становища на външни експерти.

- **Оценка на въздействието**

В допълнение към базовия сценарий в оценката на въздействието бяха разгледани две възможности:

- (1) нерегулаторен вариант, изразяващ се основно в предоставяне на насоки, с които да се помогне на данъчните органи да развият своя административен капацитет за борба с измамите с ДДС при електронната търговия;
- (2) регулаторен вариант, който предполага изменение на нормативната уредба на ЕС, предвиждащо i) доставчиците на платежни услуги да водят регистри за свързана с ДДС информация за плащания; и ii) данъчните органи на държавите членки да събират и обменят информация за плащания.

При варианта с регулаторния подход бяха предвидени две алтернативни технически решения за обмен на информацията за плащания между данъчните органи: разпределено прилагане, подобно на системата за обмен на информация за ДДС, или централен регистър на равнище ЕС (следва да бъде разработен от Комисията).

Оценката на въздействието показва, че централният регистър е вариантът, който отговаря най-добре на целите за борба с измамите с ДДС при електронната търговия.

Централният регистър ще осигури най-доброто противодействие на измамите с ДДС. С него по-добре ще се гарантира хомогенността на данните и техният анализ и ще даде по-ясна за целия ЕС перспектива за многообразието от измами, отколкото при варианта с децентрализирани регистри.

Обменът на информация посредством централен регистър в по-голяма степен би намалил изкривяването на пазара. Тъй като сътрудничеството води до по-добри резултати за данъчните органи, законните предприятия ще са в по-равнопоставено положение. Консултацията със заинтересованите страни не позволява точно количествено определяне на разходите за съответствие за доставчиците на платежни услуги. Оценката на въздействието показва обаче, че хармонизирането на задълженията за докладване в единен формат за предаване на информация (и само един интерфейс) ще намалят разходите за привеждане в съответствие за доставчиците на платежни услуги.

Данъчните органи ще имат по-ниски разходи за разработването и функционирането в рамките на централизирано решение в сравнение с децентрализирана система на национално равнище.

На 27 юни 2018 г. оценката на въздействието на предложението беше разгледана от Комитета за регулаторен контрол. Комитетът изрази положително становище по предложението с някои препоръки, които бяха взети предвид. Становището на Комитета, както и препоръките, са включени в приложение 1 към работния документ на службите на Комисията за оценката на въздействието, който придружава настоящото предложение³⁰.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Тази инициатива не е в обхвата на Програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка. Вероятните разходи за данъчните органи и Комисията са посочени в раздел 4.

Информацията, получена при целевата консултация, не позволява извършването на надеждна количествена оценка на разходите за доставчиците на платежни услуги в оценката на въздействието. Доставчиците на платежни услуги обаче понастоящем получават заявки за информация от различни държави членки в различни формати и по различни процедури. В рамките на тази инициатива доставчиците на платежни услуги ще трябва да използват хармонизиран стандарт на ЕС за предаване на информация за плащанията на данъчните органи на държавите членки. Това ще намали общата административна тежест за доставчиците на платежни услуги.

Инициативата не предвижда никакви нови задължения във връзка с ДДС за доставчиците на стоки и услуги на крайните потребители.

И накрая, с настоящата инициатива се очаква значително да намалят загубите на ДДС в държавите членки поради измами с ДДС при електронната търговия.

- **Основни права**

Настоящото предложение ще доведе до нов обмен и обработка на лични данни, свързани с ДДС.

³⁰

Обобщената оценка на въздействието е достъпна на следния адрес:
<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/index.cfm?fuseaction=list&coteId=10102&version=ALL&p=1>
&

Общият регламент относно защитата на данните съдържа широко определение за личните данни, което включва всяка информация относно идентифицирано или идентифицируемо физическо лице, чиято самоличност може да бъде установена пряко или косвено. Поради тази причина информацията относно плащанията попада в неговия обхват и в обхвата на приложимите принципи за защита на личните данни, установени в Хартата на основните права.

Общият регламент относно защитата на данните и Регламент (ЕС) 2018/1725 определят изключително точни принципи за правата на засегнатите лица, които трябва да се спазват при обработването на лични данни. Съюзът може да използва законодателни мерки за ограничаване на тези принципи и правата на субекта на данните³¹, доколкото ограниченията зачитат принципите на необходимост и пропорционалност — за гарантиране на важни цели от общ обществен интерес на Съюза, като например за икономически и финансови интереси, включително в областта на данъчното облагане³².

Оценката на въздействието за тази инициатива показва, че данъчните органи не разполагат с ефективна алтернатива за събиране на необходимата информация за борба с измамите с ДДС при електронната търговия. Поради това обменът на информация представлява необходима мярка.

Освен това в рамките на настоящата инициатива ще бъде обработвана само информация, която е необходима за борба с измамите с ДДС при електронната търговия. Информацията, която ще се обработва, се отнася само за получателите на средства (получателите) и самата платежна операция (размер, валута, дата), а информацията за потребителите, които плащат за стоките или услугите (платците), не е включена в информационния обмен. Поради това тази информация няма да бъде използвана за други цели, като например контрол на потребителските навици. Освен това, в предложението се предвижда таван за броя на плащанията към даден получател, с изключение на плащанията, които са направени вероятно по лични причини. Вътрешните плащания ще бъдат изключени от обхвата на инициативата. И накрая, информацията за тях ще бъде на разположение само на длъжностните лица за връзка в Eurofisc от държавите членки³³ и само за времето, необходимо за борба с измами с ДДС при електронната търговия.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Очаква се разходите за инвестиции на Комисията и на данъчните органи да бъдат неутрализираны от увеличението на събираните приходи от ДДС. Всъщност онлайн продажбите от предприятия за потребители са били за около 600 млрд. EUR през

³¹ Могат да бъдат наложени ограничения на правото на информиране по прозрачен начин относно: обработване на данни (членове 12, 13 и 14); достъп до данни (член 15); поправяне на данни (член 16); заличаване на данни (член 17); ограничаване на обработване на данните (член 18); уведомяване относно поправяне или изтриване на данни (член 19); получаване на данни в структуриран и общ формат — преносимост на данните (член 20); право на възражение (член 21); право да не бъде обект на автоматизирано обработване и профилиране (член 22).

³² Член 23 от Общия регламент относно защитата на данните и член 25 от Регламент (ЕС) 2018/1725

³³ Длъжностните лица за връзка в Eurofisc са експерти от данъчните органи за борба с измамите и се назначават от държавите членки като компетентни длъжностни лица за обмена на сигнали за ранно предупреждение за борба с измамите с ДДС. Регламент (ЕС) № 904/2010, глава X.

2017 г.³⁴ Тогава, ако се приеме, че данъчните органи оценяват загубите от ДДС на 1 % от този оборот, това би създало до 1,2 млрд. EUR приходи от ДДС на равнище ЕС-28. Дори да се допусне, че събирането на ДДС няма да е пълно, тези суми далеч надхвърлят общите оперативни разходи за инициативата. Освен това равнищата на измами представляват няколко процентни пункта от продажбите чрез електронна търговия. В резултат на нарастването на събирането на ДДС може да се очаква, че ще се намалят несъответствията в приходите от ДДС в сектора на електронната търговия.

Разходите, свързани с тази инициатива, ще бъдат разпределени за няколко години от 2019 г. нататък. Първата част от тези разходи (до 2020 г.) ще бъде покрита от съществуващите бюджетни кредити от настоящата програма „Фискалис 2020“. По-голямата част от разходите обаче ще бъдат направени след 2020 г., както е описано в законодателните финансови обосновки.

Като се вземат под внимание възможно най-високите разходи за Комисията, отражението върху бюджета се очаква да бъде под формата на еднократни разходи в размер на 11,8 млн. EUR за създаването на система и под формата на годишни оперативни разходи в размер на 4,5 млн. EUR — след като системата започне да функционира пълноценно. Беше изчислено, че тези текущи разходи ще възникнат едва през 2022 г. след пускане на системата в действие. Отражението им върху бюджета бе изчислено за период от пет години и възлиза на общо (включително еднократните разходи) 34,3 млн. EUR за създаването и управлението на системата до 2027 г.

Тези разходи са в съответствие с предложението за МФР и програмата „Фискалис“ за следващия период.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

• Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване

Докладите на Eurofisc и годишните статистики на държавите членки се представят и обсъждат в Постоянния комитет по административно сътрудничество³⁵ в съответствие с член 49 от Регламент (ЕС) № 904/2010. Постоянният комитет по административно сътрудничество се председателства от Европейската комисия. Освен това стремежът на Комисията е да получава от държавите членки всяка полезна информация във връзка с функционирането на новата система и с измамите. При целесъобразност ще бъде осигурена координация в рамките на Комитета „Фискалис“ (този комитет все още не е сформиран по новата програма „Фискалис“³⁶).

В Регламент (ЕС) № 904/2010 и Директива 2006/112/ЕО вече са предвидени правила за периодични оценки и доклади на Комисията. Поради това, в съответствие със съществуващите задължения и съгласно член 59 от Регламент (ЕС) № 904/2010, Комисията ще докладва на Европейския парламент и Съвета на всеки 5 години относно функционирането на новия инструмент за административно сътрудничество.

³⁴ Според Електронна търговия — Европа (E-commerce Europe) през 2017 г. оборотът на електронната търговия възлиза на 602 млрд. евро за регионите в Северна, Източна и Южна Европа.

³⁵ Постоянният комитет по административно сътрудничество (ПКАС) е съставен от представители на държавите членки и се председателства от Комисията. ПКАС е отговорен за изпълнението на Регламент (ЕС) № 904/2010.

³⁶ Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на програма „Фискалис“ за сътрудничество в областта на данъчното облагане (COM(2018) 443 final), член 18.

Освен това на всеки 4 години Комисията ще докладва на Европейския парламент и Съвета относно действието на новите задължения във връзка с ДДС, наложени върху доставчиците на платежни услуги съгласно член 404 от Директива 2006/112/ЕО. Комисията ще вземе мерки двата доклада да са координирани и да се основават на едни и същи констатации.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Определенията в член 243а препращат към съответните разпоредби от Директива (ЕС) 2015/2366 относно платежните услуги във вътрешния пазар³⁷ (ДПУ 2).

С член 243б от Директивата за ДДС се въвежда ново задължение за водене на регистри на доставчиците на платежни услуги. Тези платежни услуги са посочени в приложение 1 на ДПУ2. Не всички платежни услуги имат значение за контрола на презграничните доставки на стоки и услуги. От значение са само онези, които водят до презгранично прехвърляне на финансови средства към получателите³⁸ (или към доставчици на платежни услуги, които действат от името на получателите), и само когато платецът³⁹ се намира в една от държавите членки. Това е така, защото държавата членка на произход на плащането дава информация на данъчните органи относно мястото на потребление. В този контекст като „презгранични“ се определят сделки, при които потребителят е в една държава членка, а доставчикът в друга държава членка или в трета държава или територия. Вътрешните плащания не са включени в обхвата на настоящото предложение.

Член 243б не се отнася до мястото на установяване, постоянния адрес или обичайното местопребиваване на получателя и платеца. Всъщност доставчиците на платежни услуги се явяват трети страни в сравнение с договорните отношения между данъчнозадължените лица, доставящи стоки и услуги и техните клиенти. По тази причина информацията, която е на разположение на доставчиците на платежни услуги при извършване на платежни услуги, не винаги съвпада с информацията, с която данъчно задължените лица разполагат за своите потребители или с необходимата информация за определяне на мястото на облагаемата сделка. Местонахождението само поражда задължение за водене на регистър за доставчиците на платежни услуги в съответствие с член 243б.

Правилата за определяне на местонахождението на получателите на получателите и на платците са посочени в предложениия член 243в (вж. *по-долу*).

С цел да бъдат обхванати единствено плащания, които са потенциално свързани с икономическа дейност (като по този начин се изключват презгранични прехвърляния на средства, извършени по лични причини), се предвижда въвеждане на таван за броя

³⁷ Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

³⁸ „Получател“ означава физическо или юридическо лице, определено за краен получател на средствата, които са предмет на платежна операция (член 4, параграф 9 от ДПУ 2).

³⁹ „Платец“ означава физическо или юридическо лице, което е титуляр на платежна сметка и разрешава изпълнението на платежно нареждане по тази сметка или, когато липсва платежна сметка, физическо или юридическо лице, което дава платежно нареждане (член 9, параграф 8 от ДПУ 2).

на презграничните плащания към получателя. Само когато общата сума на плащанията, получени от даден получател, надвишава тавана от 25 плащания за календарно тримесечие (това е и отчетният период за доставчиците на платежни услуги), доставчикът на платежни услуги трябва да води регистър за въпросния получател за нуждите на данъчните органи. Таванът е определен, като се отчита средната стойност на поръчките за онлайн покупки в размер на 95 EUR⁴⁰. 100 платежни операции на тази стойност годишно означават продажби за 10 000 EUR, което може да доведе до увеличаване на задълженията във връзка с ДДС в държавите членки. Тази сума също отговаря на прага от 10 000 EUR, въведена за вътрешните за ЕС доставки с Директивата относно ДДС за електронната търговия.

Периодът за поддържане на регистър за доставчиците на платежни услуги е 2 години. Този период е пропорционален, като се има предвид огромният обем информация, неговата висока чувствителност по отношение на защитата на данните и на времето, необходимо за данъчни органи да откриват измамите с ДДС.

Член 243в се отнася за правилата, които доставчиците на платежни услуги трябва да прилагат, за да определят местонахождението на платците и получателите на плащането, както е посочено по-горе. Член 243в не определя правилата за определяне на мястото на облагане, а правилата за установяване на местонахождението на получателя на плащането и платците с оглед прилагането на задължението за водене на регистър съгласно член 243б от Директивата за ДДС.

Освен това член 243в не предполага предаването на информацията, използвана за определяне на местонахождение на платеца, на данъчните власти. Тази информация остава при доставчика на платежни услуги.

Съгласно параграф 1 за местонахождение на платеца ще се приема държавата членка, указана от идентификационен номер на сметката на платеца. С Регламента за единната зона за плащания в евро⁴¹ международният номер на банкова сметка (IBAN) беше определен като идентификатор на отделна платежна сметка в държава членка. Ако плащането е извършено чрез платежни услуги, които не попадат в обхвата на Единната зона за плащания в евро (приложима само за кредитни преводи и директни дебити в евро), местонахождението на платеца може да бъде определено чрез всякакъв друг идентификационен номер на платежната сметка на платеца.

Също така съществуват платежни операции (напр. налични парични преводи), при които финансовите средства се прехвърлят на получателя без създаването на платежна сметка на името на платеца. В този случай за местонахождение на платеца ще се приема държавата членка, указана от идентификационния номер на доставчика на платежна услуга, действащ от името на платеца.

Съгласно параграф 2 за местонахождение на получателя на плащането (бенефициера на сделката) ще се приема държавата членка или трета държава, указана от идентификационния номер на кредитираната платежна сметка. Ако средствата не са кредитирани по платежна сметка, тогава за местонахождение на получателя на

⁴⁰

<https://www.statista.com/statistics/239247/global-online-shopping-order-values-by-device>

⁴¹

Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).

плащането ще се приема държавата членка, указана от идентификационния номер на доставчика на платежна услуга, действащ от името на получателя на плащането.

В член 243г се посочват данните, които трябва да се съхраняват от доставчиците на платежни услуги по член 243б. Регистърът съдържа информация за идентифициране на доставчика на платежни услуги, който съхранява документацията, информация за идентифициране на получателя на плащането и информация за получените от него плащания. Информацията за идентификация на платците не се включва в задължението за водене на регистър от доставчиците на платежни услуги, тъй като това не е необходимо за откриването на измамите. Освен това доставчиците на платежни услуги не винаги са наясно дали платците са данъчно задължени лица или само частни потребители. Следователно, при надхвърляне на прага от 25 плащания за едно тримесечие доставчиците на платежни услуги ще трябва да съхраняват информация за всички плащания, получени от даден бенефициер, без да се прави разлика между получени плащания от потребители или данъчно задължени лица. Задача на данъчните органи на държавите членки е да правят това разграничение при анализа на информацията.

Доставчиците на платежни услуги трябва да водят регистър за идентификационния номер за целите на ДДС или данъчния идентификационен номер на получателя, ако е приложимо. Идентификационните номера за целите на ДДС (за режима за съкратено обслужване на едно гише или националните идентификационни номера) са необходими на данъчните органи на държавите членки, за да идентифицират данъчно задължените лица по ДДС и да извършват насрещна проверка на информацията за плащането със съответните декларации и плащания за целите на ДДС или на режима за съкратено обслужване на едно гише. Доставчиците на платежни услуги може да не разполагат с информация за идентификация за целите на ДДС на получателя (било то защото получателят не разполага с идентификационен номер по ДДС, или защото получателят има идентификационен номер по ДДС, но не го съобщава на доставчика на платежни услуги). В случай че даден идентификационен номер по ДДС не е на разположение на доставчиците на платежни услуги, данъчните органи ще трябва да задействат необходимите процедури (вътрешни или посредством административно сътрудничество), за да разберат дали зад даден получател е данъчнозадължено лице и да се прецени дали са налице задължения по ДДС.

Накрая, доставчиците на платежни услуги трябва да съхраняват информация относно платежната операция сама по себе си, като например размер, валута, дата, произход на плащането и указание за възстановяване на изплатени средства.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на въвеждането на определени изисквания за доставчиците на платежни услуги

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁴²,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁴³,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета⁴⁴ определя общите задължения за отчитане за данъчно задължените лица във връзка с данъка върху добавената стойност (ДДС)
- (2) Разрастването на електронната търговия улеснява презграничните доставки на стоки и услуги до крайните потребители в държавите членки. В този контекст под презгранични доставки се имат предвид ситуации, при които ДДС е дължим в една държава членка, а доставчикът е разположен в друга държава членка или в трета държава или територия. Някои стопански субекти обаче се възползват от възможностите на електронната търговия и посредством измами и избягване на задълженията си във връзка с ДДС печелят неправомерно пазарно предимство. Когато се прилага принципът на данъчно облагане при местоназначението и предвид това, че потребителите нямат отчетни задължения, държавите членки на потребление се нуждаят от подходящи инструменти, за да откриват и упражняват контрол върху извършващите измами стопански субекти.
- (3) При повечето покупки онлайн, направени от европейски потребители, плащанията се извършват чрез доставчици на платежни услуги. За да извърши платежна операция, доставчикът на платежни услуги разполага със специфична информация с цел идентифициране на получателя на това плащане, както и с данни за сумата и датата на платежната операция и държавата членка на произход на плащането. Такъв е случаят особено в контекста на презгранични платежни операции, при които плащецът се намира в една държава членка, а получателят се намира в друга държава членка или в трета държава или територия. Тази информация е необходима, за да могат данъчните органи да изпълняват основните си задачи — откриване на извършващите измами стопански

⁴² ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁴³ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁴⁴ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

субекти и определяне на задълженията по ДДС. Ето защо е необходимо информацията, свързана с ДДС и държана от доставчиците на платежни услуги, да бъде на разположение на данъчните органи на държавите членки, за да им помогне да идентифицират и да се борят с измамите с ДДС при презграничната електронна търговия.

- (4) Важно е доставчиците на платежни услуги да бъдат задължени да водят достатъчно подробни регистри за определени презгранични платежни операции в зависимост от местонахождението на платеща и на получателя на плащането — като част от новата мярка за борба с измамите с ДДС при презграничната електронна търговия. Ето защо е необходимо да се определи понятието за местонахождение на платеща и на получателя, както и средствата за тяхното идентифициране. Местонахождението на платеща и на получателя на плащането следва единствено да поражда задължение за установените в Съюза доставчици на платежни услуги да водят регистър и то без да се засягат правилата, установени в настоящата директива и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011⁴⁵ на Съвета по отношение на мястото на облагаемата сделка.
- (5) От информацията, с която вече разполагат, доставчиците на платежни услуги могат да определят местонахождението на получателя и на платеща във връзка с извършваните от тях платежни услуги чрез идентификационния номер на всяка отделна платежна сметка, използвана от платеща или получателя в дадена държава членка.
- (6) Местонахождението на платеща или получателя на плащането може да бъде определено и посредством бизнес идентификационен код на доставчика на платежни услуги, когато той действа от името на платеща или на получателя на плащането. Това средство за идентификация следва също да се използва, когато финансовите средства се прехвърлят на получателя на плащането, без да се създават платежни сметки на името на платеща, или когато финансовите средства не са кредитирани по платежна сметка.
- (7) В съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁶ е важно задължението на доставчика на платежни услуги да пази и предоставя информация във връзка с презгранична платежна операция да бъде пропорционално и само доколкото е необходимо за борбата на държавите членки с измамите с ДДС при електронната търговия. Освен това единствената информация, отнасяща се до платеща, която следва да бъде пазена, е неговото местонахождение. Що се отнася до информацията за получателя на плащането и самата платежна операция, от доставчиците на платежни услуги следва да се изисква само да съхраняват и да предават на данъчните органи информацията, необходима за откриване на извършващи измами субекти и за извършване на проверки по ДДС. Ето защо от доставчиците на платежни услуги следва да се изисква да пазят регистри само за презграничните платежни операции, които биха могли да насочват към икономическа дейност. Въвеждането на таван на базата на броя на плащанията, получени от дадено получател за едно календарно тримесечие, може да бъде надежден инструмент, за да се прецени дали плащанията са в рамките на икономическа дейност или става въпрос за плащания за нетърговски цели. При

⁴⁵ Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1).

⁴⁶ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

достигането на тавана ще възникват отчетни задължения за доставчика на платежни услуги.

- (8) Поради значителния обем на информацията и нейната чувствителност по отношение на защитата на личните данни, е необходимо и пропорционално доставчиците на платежни услуги да пазят регистри за информацията във връзка с презгранични платежни операции за срок от две години, за да съдействат в борбата на държавите членки с измамите с ДДС при електронната търговия и откриването на извършващи измами субекти. Този срок представлява необходимият минимум, за да могат държавите членки да извършват ефективни проверки и да разследват предполагаеми измами с ДДС или да разкриват измами с ДДС.
- (9) Информацията, която трябва да се съхранява от доставчиците на платежни услуги, следва да се събира и обменя между държавите членки в съответствие с Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета⁴⁷, в който се определят правилата за административно сътрудничество и обmena на информация за целите на борбата с измамите с ДДС.
- (10) Измамите с ДДС при електронната търговия са общ проблем за всички държави членки, но те поотделно не разполагат непременно с достатъчно информация, за да следят за правилното прилагане на правилата за ДДС при електронната търговия и за справяне с измамите. Тъй като целта на настоящата директива — борба с измамите с ДДС при електронната търговия — не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки поотделно поради презграничния характер на електронната търговия и поради необходимостта от информация от други държави членки, но може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (11) Настоящата директива е съобразена с основните права и с принципите, признати с Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално настоящата директива се стреми да осигури пълно зачитане на правото на защита на личните данни, заложено в член 8 от Хартата. Информацията относно плащанията, съхранявана и оповестявана в съответствие с настоящата директива следва да се обработва само от експерти по борба с измамите от данъчните органи, доколкото това е пропорционално и необходимо за постигане на целта за борба с измамите с ДДС при електронната търговия.
- (12) По силата на член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁸ беше осъществена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните и беше получено становище на [...]..⁴⁹.
- (13) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

⁴⁷ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

⁴⁸ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

⁴⁹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1
Изменения на Директива 2006/112/ЕО

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

(1) Дял XI, глава 4 се изменя, както следва:

а) Вмъква се следният раздел 2а:

„Раздел 2а

Общи задължения за доставчиците на платежни услуги“;

б) вмъкват се следните членове 243а—243г:

„Член 243а

За целите на настоящия раздел се прилагат следните определения:

- (2) „доставчик на платежни услуги“ означава лице, посочено в член 1, параграф 1, букви а) — е) от Директива (ЕС) 2015/2366(*), или физическо или юридическо лице, което се ползва от освобождаване по член 32 от същата директива;
- (3) „платежна услуга“ означава стопанските дейности, посочени в точки 3—6 от приложение 1 към Директива (ЕС) 2015/2366;
- (4) „платежна операция“ означава действие съгласно определението в член 4, точка 5 от Директива (ЕС) 2015/2366;
- (5) „платец“ означава физическо или юридическо лице съгласно определението в член 4, точка 8 от Директива (ЕС) 2015/2366;
- (6) „получател“ означава физическо или юридическо лице съгласно определението в член 4, точка 9 от Директива (ЕС) 2015/2366;
- (7) „IBAN“ означава международен идентификатор на номер на платежна сметка съгласно определението в член 2, точка 15 от Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета (**);
- (8) „BIC“ означава бизнес идентификационен код съгласно определението в член 2, точка 16 от Директива (ЕС) 260/2012.

(*) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

(**) Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).

Член 243б

1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на платежни услуги водят достатъчно подробен регистър на получателите и на платежните операции във връзка с платежните услуги, които изпълняват за всяко календарно тримесечие, за да могат компетентните органи на държавите членки да извършват контрол на доставките на стоки и услуги, които в съответствие с разпоредбите на дял V се смятат за извършени в дадена държава членка.
2. Изискването по параграф 1 се прилага когато са изпълнени следните две условия:
 - а) когато финансовите средства се прехвърлят чрез доставчик на платежни услуги от платец, който се намира в една държава членка, към получател, който се намира в друга държава членка, на трета територия или в трета държава;
 - б) по отношение на прехвърлянето на финансовите средства по буква а), когато даден доставчик на платежни услуги извършва повече от 25 платежни операции към един и същ получател в рамките на едно календарно тримесечие.
3. Регистърът, посочен в параграф 1:
 - а) се води от доставчика на платежни услуги в електронен формат за срок от две години, считано от края на годината, през която е извършена платежната операция;
 - б) се предоставя на разположение на държавите членки на установяване на доставчика на платежни услуги в съответствие с член 24б от Регламент (ЕС) № 904/2010 (*).

(*) Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

Член 243в

1. За целите на член 243б, параграф 2 и без да се засягат разпоредбите на дял V от настоящата директива, за местонахождение на платеща се счита държавата членка, съответстваща на едно от следните:
 - а) IBAN на платежната сметка на платеща;
 - б) BIC или друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежни услуги, действащ от името на платеща.
2. За целите на прилагането на член 243б, параграф 2 за местонахождение на получателя се счита държавата членка, третата държава или третата територия, съответстваща на едно от следните:
 - а) IBAN на платежната сметка на получателя или всеки друг идентификационен номер на платежна сметка, който недвусмислено идентифицира индивидуалната платежна сметка;
 - б) BIC или друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежни услуги, действащ от името на получателя.

Член 243г

1. Регистърът, воден от доставчиците на платежни услуги в съответствие с член 243б, съдържа следната информация:
 - а) ВИС или друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежната услуга;
 - б) името на получателя или наименованието на предприятието, ако е уместно;
 - в) идентификационния номер по ДДС на получателя, ако има такъв;
 - г) IBAN или друг идентификационен номер на платежна сметка, който недвусмислено идентифицира индивидуалната платежна сметка на получателя;
 - д) ВИС или друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежни услуги, действащ от името на получателя, когато получателят получава финансовите средства, без да разполага с платежна сметка;
 - е) адрес на получателя в регистъра на доставчика на платежни услуги;
 - ж) всички извършени платежни операции, посочени в член 243б, параграф 2;
 - з) всички извършени възстановявания на изплатени средства по платежни операции, посочени в буква ж);
2. Информацията, посочена в параграф 1, букви ж) и з), съдържа следните данни:
 - а) датата и часът на извършване на платежната операция или на възстановяването на изплатени средства;
 - б) сумата и валутата по платежната операция или възстановяването на изплатени средства;
 - в) държавата членка по произход на финансовите средства, получени от получателя или от негово име, държавата членка, третата територия или третата държава по местоназначение на възстановяването на изплатени средства, в зависимост от случая, и информацията, използвана за определяне на произхода или местоназначението на платежната операция или на възстановяването на изплатени средства в съответствие с член 243в.“

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до 31 декември 2021 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.
Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2022 г.
Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

- 1.1. Наименование на предложението/инициативата
- 1.2. Съответни области на политиката (*програмен клъстер*)
- 1.3. Естество на предложението/инициативата
- 1.4. Мотиви за предложението/инициативата
- 1.5. Срок на действие и финансово отражение
- 1.6. Планирани методи на управление

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

- 2.1. Правила за мониторинг и докладване
- 2.2. Система за управление и контрол
- 2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

- 3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове
- 3.2. Очаквано отражение върху разходите
 - 3.2.1. *Обобщение на очакваното отражение върху разходите*
 - 3.2.2. *Очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи*
- 3.3.2. *Финансов принос от трети страни*
- 3.3. Очаквано отражение върху приходите

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

Задължително предаване и обмен на свързани с ДДС данни за плащания
PLAN/2017/2023 — ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И МИТНИЧЕСКИ СЪЮЗ

1.2. Съответни области на политиката (програмен клъстер)

Единен пазар, иновации и цифрова икономика

1.3. Предложението/инициативата е във връзка с:

☒ **ново действие**

☐ **ново действие след пилотен проект/подготвително действие**⁵⁰

☐ **продължаване на съществуващо действие**

☐ **сливане или пренасочване на едно или няколко действия към друго/ново действие**

1.4. Мотиви за предложението/инициативата

1.4.1. Изисквания, които трябва да бъдат изпълнени в краткосрочна или дългосрочна перспектива, включително подробен график за изпълнението на инициативата

За проекта са определени следните етапни цели:

- (1) До края на 2022 г. — функционира централната система за събиране на данни от доставчиците на платежни услуги и за анализ на риска;
- (2) До края на 2024 г. — Комисията получава обратна информация относно използването на данните за плащанията, критериите за риск и допълнително начисления ДДС от най-малко 2/3 от активните ползватели (държавите членки).

1.4.2. Добавена стойност от участието на Съюза (може да е в резултат от различни фактори, например ползи по отношение на координацията, правна сигурност, по-добра ефективност или взаимно допълване). За целите на тази точка „добавена стойност от участието на Съюза“ е стойността, която е резултат от намесата на ЕС и е допълнителна спрямо стойността, която би била създадена само от отделните държави членки.

Основания за действие на европейско равнище (предварителна оценка) — държавите членки не могат сами да се борят ефективно с измамите с ДДС при електронната търговия. Данъчните органи нямат достъп до информация относно презграничните доставки от предприятията за потребителите.

От друга страна, обменът на информация между данъчните органи на държавите членки относно данни за плащания не винаги е възможен поради правни ограничения, поради което използваните в момента инструменти за административно сътрудничество са по-скоро неефективни по отношение на измамите с ДДС при електронната търговия.

⁵⁰

Съгласно член 58, параграф 2, буква а) или б) от Финансовия регламент.

Очаквана генерирана добавена стойност от ЕС (ex-post)

По-високото ниво на съответствие с изискванията за ДДС сред продавачите от разстояние би довело до подобряване на условията на равнопоставеност за всички предприятия, осъществяващи дейност в областта на електронната търговия. Също така по-доброто ниво на съответствие би довело до по-високи приходи от ДДС и по-малко неизпълнение на потенциалните приходи от ДДС

За доставчиците на платежни услуги приемането на единна централизирана система на ЕС за събиране на данни за плащанията от значение за ДДС, би намалило рисковете и разходите при предоставянето на същата информация в различни формати във всяка държава членка на ЕС.

1.4.3. Изводи от подобен опит в миналото

Това е нова инициатива. При все това, въз основа на проекта за режим за съкратено обслужване на едно гише (MOSS), по който бе разработена обща европейска платформа за деклариране и плащане на ДДС върху електронните услуги в цяла Европа, могат да се направят следните изводи:

- (1) Осъществяването на техническото решение трябва да бъде планирано значително по-рано, което ще позволи широка консултация със заинтересованите страни и отчитане на необходимото време и финансови ресурси за разработване на новата система;
- (2) Изискванията за съхраняване на информация в дългосрочен план следва да бъдат внимателно преценени от гледна точка на разходите и ползите;
- (3) Изпълнението на инициативата следва да бъде съпътствано от добре организирана осведомителна кампания, за да се помогне на предприятията да спазват новите изисквания за докладване.

Ще бъдат използвани изводите от разработването на информационните системи и на административното сътрудничество в рамките на програмите „Фискалис“ и „Митници“. По-конкретно, опитът, който ще бъде придобит при разработването на бъдещата информационна система за „Митници 2“, може да бъде полезен при изграждането на инструменти за анализ на риска за данните за плащанията.

1.4.4. Съгласуваност и евентуална синергия с други актове

Финансовите средства за изпълнението на тази инициатива ще бъдат предоставени по програма „Фискалис“.

И накрая, инициативата ще се осъществи в съчетание с новите правила от пакета за ДДС за цифровия единен пазар, а именно Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки. Данните за плащанията ще позволят на данъчните органи да сверят информацията, обявена от пазари, платформи или други дистанционни продавачи, както и да проверят прилагането на прага от 10 000 EUR за доставки в рамките на ЕС.

1.5. Срок на действие и финансово отражение

☐ **ограничен срок на действие**

- ☐ в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ
- ☐ Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ за бюджетни кредити за поети задължения и от ГГГГ до ГГГГ за бюджетни кредити за плащания.

☒ **неограничен срок на действие**

- Изпълнение с период на започване на дейност от 2020 г. до 2023 г.,
- последван от функциониране с пълен капацитет.

1.6. Планирани методи на управление⁵¹

☒ **Пряко управление от Комисията**

- ☐ от нейните служби, включително от нейния персонал в делегациите на Съюза;
- ☐ от изпълнителните агенции

☐ **Споделено управление с държавите членки**

☐ **Непряко управление** чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на:

- ☐ трети държави или на органите, определени от тях;
- ☐ международни организации и техните агенции (да се уточни);
- ☐ ЕИБ и Европейския инвестиционен фонд;
- ☐ органите, посочени в членове 70 и 71 от Финансовия регламент;
- ☐ публичноправни органи;
- ☐ частноправни органи със задължение за обществена услуга, доколкото предоставят подходящи финансови гаранции;
- ☐ органи, уредени в частното право на държава членка, на които е възложено осъществяването на публично-частно партньорство и които предоставят подходящи финансови гаранции;
- ☐ лица, на които е възложено изпълнението на специфични дейности в областта на ОВППС съгласно дял V от ДЕС и които са посочени в съответния основен акт.

Забележки

Комисията ще бъде подпомагана от Постоянния комитет по административно сътрудничество на основание член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010 и Регламент (ЕС) № 182/2011 за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията.

⁵¹

Подробна информация за методите на управление и позовавания на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта на ГД „Бюджет“:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ ще представя годишни мониторингови доклади до Постоянния комитет по административно сътрудничество (ПКАС).

2.2. Системи за управление и контрол

2.2.1. *Обосновка на предложените начини за управление, механизми за финансиране на изпълнението, начини за плащане и стратегия за контрол*

Инициативата ще бъде изпълнена в режим на пряко управление. Този метод на управление осигурява най-ефикасното разпределение на финансовите ресурси и възможно най-голямото въздействие. Той предлага гъвкавост и достатъчно лостове за управление на Комисията при годишното разпределение на ресурсите.

Инициативата ще бъде изпълнена чрез възлагане на обществени поръчки от Комисията.

Що се отнася до обществените поръчки, условията за плащане са в пълно съответствие с вътрешноведомствените стандарти (без предварително финансиране; всички плащания са свързани с приемането на предварително определени резултати).

Системата за контрол върху обществените поръчки се основава на задълбочена предварителна проверка на всички сделки, като по този начин се изключват всякакви грешки към момента на плащането.

2.2.2. *Информация относно установените рискове и системите за вътрешен контрол, създадени с цел намаляването им*

Установените общи рискове, свързани с прилагането на тази инициатива, се отнасят до:

1. Недостиг на финансови и човешки ресурси за информационно-технологичното решение за централен регистър и за промените, които всяка държава членка трябва да направи в националните си информационни системи;
2. Рисковете за сигурността, свързани със съхраняването и обработката на чувствителни данни за плащанията;

ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ ще обърне внимание на рисковете с подкрепата на държавите членки посредством i) подходящи решения за финансиране, ii) широка консултация относно техническите и функционалните изисквания на новите информационни системи, както и консултации с различните заинтересовани страни и стриктен анализ от Комисията и от Постоянния комитет по административно сътрудничество на показателите за изпълнението и пазарните тенденции.

2.2.3. Оценка и обосновка на разходната ефективност на проверките (съотношение „разходи за контрол ÷ стойност на съответните управлявани фондове“) и оценка на очакваната степен на риска от грешки (при плащане и при приключване)

Тъй като финансирането на инициативата ще бъде осъществено чрез програмата „Фискалис“, ще се прилага специалната вътрешна система за контрол.

ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ също така редовно ще извършва проверки на изпълнението на инициативата от оперативна и информационно-технологична гледна точка и ще утвърди редовни проверки на управлението в своите отдели, отговарящи за данъчната администрация и борбата срещу измамите, както и за информационните системи в областта на данъчното облагане

ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ има добри резултати и подходящ опит с внедряването на широкообхватни трансевропейски информационно-технологични системи и сложни работни правила с участието на всички държави — членки на ЕС. По-конкретно, опитът с двете програми „Фискалис“ и „Митници“ ще сведе до минимум рисковете от грешки (под 2 %).

Прилаганата стратегия за контрол се е оказала ефективна и ефикасна в рамките на предишни подобни инициативи в областта на митниците, а разходите за осъществяване на контрол са били ограничени.

Като се има предвид, че за тази инициатива ще бъдат използвани подобни системи за контрол, очакваните разходи за контрол и очакваното ниво на риска от грешка при плащане/приключване могат да се считат за разходоефективни.

2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ прилага подробна Стратегия за борба с измамите, насочена към развитието на вътрешноведомствена култура за борба с измамите чрез дейности за повишаване на осведомеността относно потенциалните рискове от измами и етично поведение сред служителите на дирекцията.

Като се има предвид, че програмата ще се изпълнява чрез възлагане на обществени поръчки, се прилагат правилата, изложени в Стратегията за борба с измамите (цел 3 от нея: „Повишаване на осведомеността относно възможен конфликт на интереси в отношенията с външни заинтересовани страни (лобисти, оференти, изпълнители“). Мерките за предотвратяване ще се съсредоточат върху 1) поддържане на документация за контактите с лобистите, 2) централизирано управление на процедурите за възлагане на обществени поръчки и контактите с оферентите, 3) специално обучение относно контактите с лобисти; те ще бъдат от особено значение при изпълнението на инициативата.

Задължението да се прави справка в системата за ранно откриване и отстраняване, преди да се сключват договори за обществени поръчки (и всякакви финансови сделки), ще послужи за допълнително ограничаване на потенциалните измами и нередности.

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Функция от многогодишната финансова рамка и предложени нови разходни бюджетни редове

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид разход	Финансов принос			
	Номер [Функция]	Многогод./ ⁵² едногод.	от държави от ЕАСТ ⁵³	от държави кандидатки ⁵⁴	от трети държави	по смисъла на член [21, параграф 2, буква б)] от Финансовия регламент
1	03.01 Единен пазар – административен ред	Многого д.	НЯМА	НЯМА	НЯМА	НЯМА
	03.04 Единен пазар – сътрудничество в областта на данъчното облагане (ФИСКАЛИС)					

⁵² Многогод. = многогодишни бюджетни кредити / едногод. = едногодишни бюджетни кредити.

⁵³ ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

⁵⁴ Държави кандидатки и, ако е приложимо, потенциални кандидатки от Западните Балкани.

3.2. Очаквано отражение върху разходите

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Функция от многогодишната финансова рамка	<...>	„Единен пазар, иновации и цифрова икономика“
--	--------------------	--

			2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	След 2027 г.	ОБЩО
Бюджетни кредити за оперативни разходи (разбити по бюджетните редове, изброени в точка 3.1)	Поети задължения	(1)	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Плащания	(2)									34 525
Бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за програмата ⁵⁵	Поети задължения = Плащания	(3)									
ОБЩО бюджетни кредити за финансовия пакет на програмата	Поети задължения	=1+3	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Плащания	=2+3									34,525

Функция от многогодишната финансова рамка	7	„Административни разходи“
--	----------	---------------------------

⁵⁵ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	След 2027 г.	ОБЩО
Човешки ресурси		2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225		4,274
Други административни разходи										
ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка	(Общо поети задължения = общо плащания)	2,444	0,952	0,276	0,276	0,276	0,276	0,276		4,774

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	След 2027 г.	ОБЩО
ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИИ от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	7,644	6,452	5,460	4,810	4,810	4,810	8,910		38,798
	Плащания									

3.2.2. Обобщение на очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи

- Предложението налага използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Години	2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.	ОБЩО
--------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------

ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
Други административни разходи	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО
Междинен сбор за ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка								

Извън ФУНКЦИЯ 7⁵⁶ от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси								
Други разходи от административно естество								
Междинен сбор извън ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка								

ОБЩО	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
-------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Бюджетните кредити, необходими за човешки ресурси и други разходи с административен характер, ще бъдат покрити от бюджетни кредити на ГД, които вече са определени за управлението на действието и/или които са преразпределени в рамките на ГД, при необходимост заедно с допълнително отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

⁵⁶

Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

3.2.2.1. Очаквани нужди от човешки ресурси

- Предложението налага използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Оценката се посочва в еквиваленти на пълно работно време

Години	2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.
•Длъжности в щатното разписание (длъжностни лица и срочно наети служители)							
Централа и представителства на Комисията	6	2	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Делегации							
Научни изследвания							
•Външен персонал (в еквивалент на пълно работно време — ЕПРВ) — ДНП, МП, КНЕ, ПНА, МЕД ⁵⁷							
Функция 7							
Финансирани от ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка	- в централата	9	4	1	1	1	1
	- в делегациите						
Финансирани от финансовия пакет на програмата ⁵⁸	- в централата						
	- в делегациите						
Научни изследвания							
Други бюджетни редове (да се посочат)							
ОБЩО	15	6	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

Описание на задачите, които трябва да се изпълнят:

Длъжностни лица и срочно наети служители	Числата включват както служителите, работещи по прякото управление и изпълнение на инициативата, така и служителите, работещи в областите, подкрепяни от инициативата.
Външен персонал	Числата включват както служителите, работещи по прякото управление и изпълнение на инициативата, така и служителите, работещи в областите, подкрепяни от инициативата.

⁵⁷ ДНП = договорно нает персонал; МП = местен персонал; КНЕ = командирован национален експерт; ПНА = персонал, нает чрез агенции за временна заетост; МЕД = младши експерт в делегация.

⁵⁸ Подтаван за външния персонал, покрит с бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове ВА).

3.2.3. Финансов принос от трети страни

Предложението/инициативата:

- не предвижда съфинансиране от трети страни

3.3. Очаквано отражение върху приходите

- Предложението/инициативата има следното финансово отражение:

(1) върху приходите от ДДС

млн. евро (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Приходен ред:	бюджетен	Отражение на предложението/инициативата ⁵⁹						
		2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.	2026 г.	2027 г.
Статия		НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛО ЖИМО	НЕ Е ПРИЛО ЖИМО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО	НЕ Е ПРИЛОЖИ МО

⁵⁹

Що се отнася до традиционните собствени ресурси (мита, налози върху захарта), посочените суми трябва да бъдат нетни, т.е. брутни суми, от които са приспаднати 20 % за разходи по събирането.